

ning berøres ikke af nærværende Lov. Det forbeholdes at underkaste Bestemmelserne om Statens Tilskud til Københavns Politi et Gennemsyn. — Særlige Politimestre, som under de ovenfor pag. 109 øverst anførte Omstændigheder blive at ansætte udenfor København, beskikkes af Kongen og maa fyldestgøre Betingelserne for at kunne blive Underrettsdommere i de mindre Underretskredse (se ovfr. D — altsaa i hvert Fald have juridisk Eksamen med mindst haud. illaud. 1^{mi} gr.). Justitsministeren bestemmer, hvor i Kredsen den særlige Politimester skal bo. Den eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til at udføre Politimesterens Forretninger. Autorisationen kan kun meddeles Personer (ogsaa Kvinder), der ere juridiske Kandidater eller danske Jurister. Ved særlig Lov bliver der at træffe Bestemmelse om Antal, Ansættelse og Lønning af Politibetjente udenfor København, samt af de særlige Opdagelsesbetjente, der skulle kunne gøre Tjeneste overalt i Riget. Førend en saadan særlig Lov er given, træder Loven om Retsplejens Ordning ikke i Kraft.

Anden Bog.

Fælles Bestemmelser for borgerlige Sager og Straffesager.

1. *Almindelige Bestemmelser om Procesmaaden.* Retssager forhandles *mundtlig* (frit Foredrag). Rettens Formand leder Forhandlingen, bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, kan fratage en Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse, drager Omsorg for, at Forhandlingen ikke trækker i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, naar han anser det paagældende Emne for tilstrækkelig debatteret o. s. v.

2. *Forkyndelser og Meddelelser.* Alle saadanne skulle som Hovedregel foregaa ved en af et Vidne ledsaget Stævningsmand, der afleverer Genpart af det, der skal forkyndes. Det væsentligste ny er her-det, at naar begge Parter benytte Sagførere, kan al Meddelelse under Sagens Gang ske ganske formløst fra Sagførerkontor til Sagførerkontor blot mod simpelt Modtagelsesbevis.

3. *Vidner.* Da Bevisbedømmelsen er fri, bortfalder Reglen om, at der til fuldt Bevis hører to lovfaste Vidner (∅: Retten kan betragte eet Vidnes Udsagn som tilstrækkeligt og kan omvendt tilsidesætte to Vidners overensstemmende Forklaring, naar den tror, at der ligger en Misforstaaelse eller lgnende til Grund), ligesom alle Lovregler om, naar et Vidne er in-